

Món de l'art

Artista

La paraula artista és un dels mots del nostre diccionari amb un ric ventall d'expressivitat. Ser artista, fer d'artista, treballar d'artista són locucions normals que ajuden a l'hora de pensar-ne una definició. Auto-anomenar-se artista és un costum ordinari entre persones que es dediquen a la interpretació.

Artista és el creador de l'obra d'art. L'actor, que interpreta l'obra pensada, creada i escrita per una tercera persona, pot formar part del món dels artistes quan la seva interpretació hom pot avaluar-la com una re-creació. Torna a crear allò que un altre ja havia creat. Aleshores la primera obra d'art es converteix en el suport d'una de nova perquè s'hi aporten nous elements, nova sensibilitat i se'n millora l'expressivitat. És el cas dels actors de teatre, dels cantants, dels músics i de quantes persones es dediquen a la interpretació.

La paraula artista abasta un col·lectiu molt extens, format per practicants de les arts del so i de la imatge. Però, què és un artista? S'és un artista o es fa d'artista? S'és artista o es treballa d'artista? Perquè aquella persona que treballa d'artista, segons l'expressió, sembla que no n'ha pas de ser. Ocupa el lloc d'una persona que n'és. O actua sota la direcció d'una persona que n'ha de ser. És el cas dels actors de cinema, per exemple. La fama d'artista se l'emporten els actors, però el veritable creador de la pel·lícula és el director. Ell és l'artista. Les exigències de la facultat d'adaptar-se i d'interpretar. No tothom que s'auto-anomena artista ho és. I en el món de les arts plàstiques també el trobem aquest fenomen. Hi ha creadors i interpretadors. Força d'artistes no assolixen la categoria de creadors i només són interpretadors. Demostren una excel·lent capacitat mimètica. Interpreten i alguns amb sensibilitat que els apropa a l'art, però malgrat tot no mereixen el qualificatiu d'artista. Perquè la definició d'artista no és gens fàcil. No és una veritat matemàtica. És una veritat històrica.

Josep R. Mirall

Galeria d'artistes Josep Lluís Arimany

La pintura ha motllejat la personalitat del metge. No seria cap gosadia suposar que en l'artista granollerí el metge necessita del pintor i que el pintor no existiria sense el metge. Josep Lluís Arimany tenia vocació de pintor, però el seu pare li va ensenyar a tocar de peus a terra. Una vegada acabat el batxillerat es matricula en la facultat de medicina i comença la carrera de metge a Valladolid. El primer any fou indicatiu d'allò que seria la vida del nostre personatge, metge i pintor. Va guanyar un concurs de pintor anatómic i aquesta circumstància esdevingué històrica en la seva vida. Dibuint i pintor oficial de la facultat era l'il·lustrador oficial. Aquest fet, a l'ensens que l'estudi, li proporcionà un coneixement extraordinari del cos humà. No és gens estrany que els seus retrats i figures femenines assolixin una perfecció natural. I al mateix temps es va convertir en el pintor de moda de la Universitat vallisoletana pintant retrats de les personalitats del país. Això li suposà una font d'ingressos amb la consegüent independència econòmica. Però com ell mateix reconeix no era pas massa estalviar en aquell temps i li agradava gaudir de la vida i passar-s'ho bé amb els seus amics. Però la malaltia del seu pare l'obligà a tornar a casa i les coses van canviar un xic. La realitat el va fer tocar de peus a terra i continuà per oposició en la Universitat de Barcelona. Un cop ja metge, comença la feina i la pintura resta en un racó com l'arpa amagada de Bècquer. Vint anys llargs sense pintar. Era l'any 1969 quan un concurs de pintura per a metges l'anima a un altre cop i li atorgaren la medalla d'or. I tornà a pintar. Quatre anys més tard presenta la seva primera exposició a la Sala Sant Jordi de la Caixa de Catalunya. Era l'any 1973. I les exposicions han continuat sense defallir. Ha esdevingut un gran treballador de la pintura. En una ocasió ens diria durant l'entrevista: "Jo simplement m'he dedicat intensament a la meua professió que és la medicina i en les estones que em resten

lliures m'entrego també intensament a la pintura. Jo crec que en el fons es tracta de saber aprofitar el temps i no perdre'l. Crec que tothom té temps de fer moltes coses. Més del que ens sembla. Un exemple és el que es perd davant la televisió. En el moment que un hom sap desconnectar-se'n, distreure's i no perdre el temps, tot allò que es fa és positiu. I després es fan coses, perquè encara en faig d'altres. El meu temps està dividit en tres activitats: la medicina, la pintura i la família que és la més important". Existeix una altra activitat molt granollerina que el Dr. Arimany també ha practicat, l'esport. N'és un enamorat. Ha estat atleta en les distàncies de 50 i 100 m. lliures, i un gran enamorat del mar. Fundador de l'UNISUB de Granollers gaudia nedant sota l'aigua i endinsant-se amb la seva barca mar endins. La vida del pintor-metge és una vida d'una intensa vida social. I aquesta intensitat es fa palesa en la seva pintura d'una manera especial en la figura. És el tema definidor de

l'obra artística molt ben acceptada pels aficionats a la pintura. Referent a aquest punt ens manifestava fa uns anys: "Em sorprèn cada vegada l'èxit de públic, els comentaris que es fan i a molta gent li agrada. I en part ho comprenc perquè és una pintura que no necessita de cap esforç mental per entendre-la. Un dels meus objectius és que la seva contemplació suposi un relax i penso que ho he aconseguit en un grau força notable". Una il·lusió el domina. Vol pintar el Crist. Però el Crist del sofriment esgarriat. Un Crist Crucifixat amb els sofriments naturals de l'home, no un Crist divinitzat. Vol que sigui l'obra de la seva vida. La pintura del Dr. Arimany és coneguda arreu de Catalunya i a molts indrets de l'estat espanyol. Ara vol fer el gran salt. Conquerir els aficionats americans. Un èxit que espera celebrar amb els seus amics de La Nau, associació informal externament, però molt formal internament. L'amistat és tan forta com la sensibilitat artística.

Joan Sala i Vila

Obra gràfica A/B Galeria d'Art

Només la llista de noms d'artistes reconeguts internacionalment que configuren la mostra que presenta A/B galeria d'art del C/. Vinyamata esdevé ja un reclam prou convincent per no perdre l'oportunitat de contemplar obra tan important. La direcció de la galeria ha dividit l'exposició en dues parts. La Sala A presenta una carpeta d'obra gràfica titulada Afrika, creació de l'artista de la Roca del Vallès, Josep Uclés, amb la col·laboració dels poetes Vicenç Altaió i Carles Hoc Mor. Una demostració de com l'erotisme pot convertir-se en obra d'art i esdevenir una aventura poèticomusical. L'enumeració dels artistes que omplen la Sala B excusa de comentaris. Argimon, Arranz Bravo, Barceló, Clavé, Condé, Guayasamin, Guinovart, Linsström, Miró, Picasso, Riera i Aragó, Saura, Sicília i Tàpies.

Joan Sala i Vila

Agenda d'Art

Museu de Granollers

Anselm Clavé, 40
Peces del segle XX
Fons del Museu

A/B Galeria d'Art

Vinyamata, 55
Obra gràfica
Carpeta Afrika de J. Uclés

Espai B/M Galeia d'Art

Nou, 19
Amília Puig

Pòrtic

Boulevard Porxada
Collectiva: ceràmica,
escultura, metall, pin-
tura, tapissos i vidre.

L'Artística, Sala d'Art

Joan Prim, 161

Manel Doblàs

Sala Sant Jordi

Caixa de Catalunya
Pl. Maluquer, 10

Dalí a Granollers

Centre Cultural

Pl. de la Joventut
Canovelles

Josep Ll. Arimany

La Marineta

Mollet

Associació d'escultors
de Catalunya

Sala Lloveras

St. Pere, 13

Terrassa

Jaume Rodés

Cercle Cultural de la Caixa

Joan Camps, 1

De l'aventura

Caixa d'Estalvis de Barcelona

Caldes de Montbui

Jocs de reflexió

Can Xerracan

Av. Verge de Montser-
rat s/n

Montornès del Vallès

Mima Sant